

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a členov senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca, PhD. a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. v právnej veci žalobcu: **LESY Slovenskej republiky, štátny podnik**, so sídlom Námestie SNP 8, Banská Bystrica, zastúpeného advokátkou JUDr. Eva Mihóková, so sídlom Ul. 1. mája 22, Zlaté Moravce, proti žalovanému: **Okresný úrad Sabinov**, Ul. 17. novembra č. 2, Sabinov, za účasti: **Gréckokatolícka cirkev, farnosť Mil'poš**, zastúpenej JUDr. Róbert Slamka, so sídlom Radlinského 1735/29, Dolný Kubín o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Správy katastra Sabinov č. V 497/13 zo dňa 30. mája 2013, o odvolaní žalovaného a zúčastnenej osoby proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 18. júna 2014 č. k. 5S/33/2013-50, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 18. júna 2014 č. k. 5S/33/2013-50 **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Správa katastra Sabinov svojím rozhodnutím č. V 497/13 zo dňa 30. mája 2013 povolila vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností k nehnuteľnostiam v k. ú. H.,

konkrétne parcely registra CKN, parc. č. 542/2 - trvalé trávnaté porasty o výmere 9830 m², parc. č. 521/9 - lesný pozemok o výmere 409m², parc. č. 601/2 – lesný pozemok o výmere 960 m², parc. č. 616 - lesný pozemok o výmere 26 427 m² v prospech navrhovateľa Gréckokatolícka cirkev, farnosť Milpoš v podiele 1/1 na základe dohody o vydaní veci uzatvorenej medzi účastníkmi Gréckokatolícka cirkev, farnosť Milpoš (oprávnený subjekt) a LESY Slovenskej republiky, štátny podnik (povinný subjekt).

Z rozhodnutia ďalej vyplýva, že pozemok registra CKN, parc. č. 542/2 – trvalé trávnaté porasty o výmere 9830 m² bol vytvorený geometrickým plánom č. 24/2010 vyhotoveným GEODUS Lipany s.r.o., Jarkova 2/11, Lipany a overeným Správou katastra Sabinov dňa 04.06.2010 pod č. G1-238/2010 z pozemkov registra EKN parc. č. 217 – orná pôda o výmere 9 830 m² a pozemky registra CKN, parc. č. 521/9 - lesný pozemok o výmere 409 m², parc. č. 601/2 - lesný pozemok o výmere 960 m², parc. č. 616 – lesný pozemok o výmere 26 427 m² boli vyhotovené geometrickým plánom č. 25/2010 vyhotoveným GEODUS Lipany s.r.o., Jarkova 2/11, Lipany a overeným Správou katastra Sabinov dňa 04.06.2010 pod č. G1-233/2010 k pozemku registra EKN parc. č. 746 – trvalé trávnaté porasty o výmere 27 796 m².

Vklad bol povolený dňa 30.05.2013 a tým istým dňom nadobúda rozhodnutie právoplatnosť a nastávajú právne účinky vkladu. Podľa poučenia proti rozhodnutiu, ktorým sa vklad povoľuje nemožno podať odvolanie, návrh na obnovu konania a ani ho nemožno preskúmať mimo odvolacieho konania v zmysle § 31 ods. 5 katastrálneho zákona. V zmysle § 247 a nasl. Občianskeho súdneho poriadku je toto rozhodnutie preskúmateľné súdom.

Proti uvedenému rozhodnutiu podal žalobca v zákonnej lehote žalobu, ktorou sa domáhal preskúmania napadnutého rozhodnutia ako aj úradného postupu jemu predchádzajúcemu. Namietal, že si nie je vedomý skutočnosti, že by z jeho strany došlo k uzavretiu dohody o vydaní predmetných nehnuteľností a napadnuté rozhodnutie označil ako nezákonné. Poukázal na to, že v zmysle čl. 2 ods. 2 Ústavy SR štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Žalobca ďalej poukázal na povinnosť správneho orgánu (vyjadrenú v § 3 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len "správny poriadok") § 22 ods. 5 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (ďalej len "katastrálny zákon") postupovať v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a tiež, že rozhodnutie musí vychádzať zo spoľahlivého zistenia skutkového stavu veci a musí obsahovať zákonom predpísané náležitosti (§ 46 Správneho poriadku). Pripomenul § 40 ods. 3 Občianskeho zákonníka v zmysle ktorého je právny úkon platný, ak je podpísaný konajúcou osobou. Predmetná "dohoda o vydaní veci" je teda v dôsledku absencie podpisu konajúcej osoby, absolútne neplatná a nie je tak vkladu schopná v zmysle § 31 ods. 1 katastrálneho zákona.

Podľa názoru žalobcu rozhodnutie žalovaného vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, zistenie skutkového stavu veci je v rozpore s obsahom spisu a je nedostačujúce pre posúdenie veci a v konaní je zistená vada, ktorá má vplyv na zákonnosť rozhodnutia žalovaného a preto navrhol preskúmané rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie.

Konajúci Krajský súd v Prešove potom, čo pribral do konania Gréckokatolícku cirkev, farnosť Mil'poš ako zúčastnenú osobu, v prospech ktorej bol vklad vlastníckeho práva povolený a ktorej práva resp. povinnosti môžu byť rozhodnutím dotknuté, zistil z obsahu pripojeného administratívneho spisu nasledujúci skutkový stav:

Zúčastnená osoba podala dňa 17. apríla 2013 na Správe katastra Sabinov návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností, ktorého prílohou bola aj "Dohoda o navrátení vlastníctva". Z jej obsahu vyplýva, že bola uzatvorená podľa ustanovení zákona č. 161/2005 Z. z. o navrátení vlastníctva k nehnuteľným veciam cirkvám a náboženským spoločnostiam a prechode vlastníctva k niektorým nehnuteľnostiam (v prvostupňovom rozsudku nesprávne uvedené zákon č. 161/2003 Z. z.). Jej účastníkmi boli Gréckokatolícka cirkev, farnosť Mil'poš a Lesy Slovenskej republiky, štátny podnik. Podľa čl. IV predmetom dohody boli špecifikované nehnuteľnosti zapísané v k. ú. H. registra CKN. Z bodu 2 čl. IV Dohody vyplýva, že „rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 29C/16/2007 zo dňa 17.06.2011 a rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 20Co 149/2011 zo dňa 14.06.2012, ktoré nadobudli právoplatnosť dňa 30.07.2012 a vykonateľnosť dňa 03.08.2012 a 15.08.2012 súd zaviazal povinnú osobu k vydaniu

nehnutelností bližšie špecifikovaných v čl. II ods. 1 tejto dohody oprávnenej osobe. Tieto rozsudky nahrádzajú vôľu povinnej osoby a sú prílohou tejto dohody.“

Dohoda je datovaná v Prešove dňa 4. apríla 2013 a podpísaná oprávnenou osobou Gréckokatolícka cirkvou, farnosť Mil'poš. Nie je datovaná a podpísaná zo strany povinnej osoby Lesy Slovenskej republiky, štátny podnik.

Administratívny spis žalovaného obsahuje aj rozsudok Okresného súdu v Prešove č. k. 9C/16/2007-435 zo dňa 17.06.2011 vo veci žalobcu Gréckokatolícka cirkev, farnosť Mil'poš proti žalovanému Lesy Slovenskej republiky, štátny podnik, so sídlom v Banskej Bystrici o vydanie veci, ktorým súd rozhodol tak, že žalovaný je povinný vydať žalobcovi v celosti nehnuteľnosti, a to parcela č. 542/2 – trvalý trávny porast o výmere 9 830 m², parcela č. 521/9 – lesný pozemok o výmere 409 m², parcela č. 601/2 – lesný pozemok o výmere 960 m² a parcela č. 616 – lesný pozemok o výmere 26 427 m² a rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 20Co 149/2011-472 zo dňa 14.06.2012, ktorým bol citovaný rozsudok okresného súdu potvrdený.

Krajský súd v Prešove mal za preukázané, že Správou katastra Sabinov v napadnutom rozhodnutí označený právny úkon ako „Dohoda o vydaní vecí“ (pripomenul, že správne má byť označená ako „Dohoda o navrátení vlastníctva“) nebola podpísaná žalobcom a ak teda správa katastra označila v napadnutom rozhodnutí úkon, na základe ktorého rozhodla ako „Dohoda o vydaní vecí“, táto skutočnosť nezodpovedá právnenému stavu a listinám predloženým k návrhu na vklad do katastra nehnuteľností. Z obsahu preskúmaného rozhodnutia nie je zrejmé na základe akých skutočností a akú správnu úvahu použila Správa katastra Sabinov, keď dospela k záveru, že podkladom pre rozhodnutie je „Dohoda o vydaní vecí“ uzavretá medzi Gréckokatolíckou cirkvou, farnosť Mil'poš ako oprávneným a žalobcom ako povinným, ktorá ako to vyplýva z administratívneho spisu nie je podpísaná povinnou osobou.

V tejto súvislosti krajský súd poukázal na to, že dohoda o vydaní veci je dvojstranný právny úkon, ktorý vyjadruje vôľu oboch zúčastnených a podľa § 37 Občianskeho zákonníka musí byť urobený slobodne, vážne, zrozumiteľne, inak je neplatný.

Napokon krajský súd vytýkal žalovanému, že z rozhodnutia správy katastra nie je ani zrejmé, akým spôsobom sa vyrovnala s náležitosťami Dohody o vydaní veci podľa ust. § 31 ods. 1 a § 42 ods. 3 Katastrálneho zákona.

Na základe takto zisteného skutkového stavu Krajský súd v Prešove podľa § 250j ods. 2 písm. d) OSP rozhodnutie Správy katastra Sabinov č. V 497/13 z 30. mája 2013 zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Proti tomuto rozsudku podala odvolanie zúčastnená osoba a žalovaný.

Zúčastnená osoba sa nestotožnila so záverom súdu o nepreskúmateľnosti rozhodnutia z dôvodu, že Dohoda o vydaní veci nebola podpísaná povinnou osobou - žalobcom a poukázala na to, že samotný rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 290/16/2007 zo dňa 17.06.2011 a rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 20Co 149/2011 zo dňa 14.06.2012 nahrádzajú prejav vôle povinnej osoby, nakoľko z jej strany nedošlo k dobrovoľnému vydaniu pozemkov. Poukázala na to, že žalobca ako povinná osoba nie je a ani nikdy nebola povinná uzatvárať takéto Dohody o vydaní veci po právoplatnosti rozsudkov jednotlivých súdov v rámci ktorých bola uložená povinnosť vydať presne špecifikované nehnuteľnosti a ani samotný zákon č. 161/2005 Z. z. o navrátení vlastníctva k nehnuteľným veciam cirkvám a náboženským spoločnostiam a prechode vlastníctva k niektorým nehnuteľnostiam neurčoval povinnosť oprávnenej osobe – Gréckokatolícka cirkev, farnosť Milpoš požadovať automaticky v petitoch žalôb o vydanie voči povinnej osobe aj povinnosť uzatvoriť Dohodu o vydaní veci, nakoľko bolo by to jednak kontraproduktívne, nakoľko Dohoda o vydaní veci sa mala uzatvárať v lehote 60 dní od doručenia písomnej výzvy na vydanie a jednak by to bolo v rozpore s účelom a zmyslom reštitučného zákona. Poukázala na skutočnosť, že takýto postup bol odporučený katastrálnymi orgánmi v zmysle interných usmernení v súlade s judikatúrou súdov. Napadnutý rozsudok krajského súdu navrhla zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Žalovaný vo svojom odvolaní namietal, že náležitosti rozhodnutia o povolení vkladu do katastra sú upravené v ust. § 31 ods. 4 katastrálneho zákona, ktoré je kogentným ustanovením upravujúcim presné náležitosti, ktoré musí mať rozhodnutie o povolení vkladu povinne. Postup žalovanej je v súlade aj so Správnym poriadkom jeho § 47 (upravujúcim náležitosti rozhodnutia) ods. 1 druhá veta, podľa ktorého odôvodnenie

nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu i keď v tomto prípade sa nevyužíva odkaz v zmysle 22 ods. 5 katastrálneho poriadku na použitie Správneho poriadku. Ide o postup dodržiavaný všetkými správnymi orgánmi na úseku katastra nehnuteľností a vyplýva aj z usmernenia bývalého katastrálneho úradu v Prešove. Vôľa žalovaného v tomto konaní Lesy Slovenskej republiky, š. p. Banská Bystrica bola plnohodnotne nahradená právoplatným rozsudkom okresného ako aj krajského súdu o povinnosti žalovaného vydať a navrátiť vlastníctvo Gréckokatolíckej cirkvi, farnosť Mil'poš. Poukázal pri tom na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3SžoKS 16/2006, podľa ktorého rozsudok súdu v občianskoprávnom konaní ukladajúci odporcovi povinnosť vyhlásiť vôľu spôsobom uvedeným vo výroku t. j. povinnosť uzatvoriť kúpnu zmluvu (v tomto prípade vydať a navrátiť vlastníctvo) identifikovanú vo výroku je rozsudkom ukladajúcim vyhlásenie vôle podľa § 161 ods. 1 OSP. V ďalšej časti žalovaný popísal priebeh konania o vydanie nehnuteľnosti pred Okresným súdom Prešov sp. zn. 29C/16/2007 a uzavrel, že jeho právoplatný rozsudok nie je listinou, ktorá sa predkladá na zápis do katastra nehnuteľností, ale nahrádza prejav vôle potrebný k uzavretiu dohody o vydanie veci.

Z uvedených dôvodov žalovaný navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vrátiť mu vec na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250s OSP v spojení s § 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, odvolania prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 247 v spojení s § 250ja ods. 2 OSP a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z.) dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné potvrdiť. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 9. novembra 2015 po tom, čo deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk najmenej päť dní vopred (§ 156 ods. 1 a 3 OSP).

V konaní nebol sporný skutkový stav tak ako ho zistil a konštatoval súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí a po vyhodnotení obsahu odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu Najvyšší súd s prihliadnutím na ust. § 219 ods. 2 v spoj. s § 250ja ods. 2 posledná veta OSP konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou

dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku.

Odvolačí súd sa stotožnil so skutkovými a právnymi dôvodmi rozsudku krajského súdu, ktorý po preskúmaní napadnutého rozhodnutia žalovanej postupom podľa § 250j ods. 2 písm. d/ OSP dospel k záveru, že rozhodnutie odporkyne je potrebné pre nedostatok dôvodov zrušiť a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie. Ani argumenty žalovanej a zúčastnenej osoby uvádzané v odvolaní proti rozsudku súdu prvého stupňa neboli spôsobilé spochybníť závery, ku ktorým tento súd dospel a primerane a presvedčivým spôsobom uviedol v odôvodnení svojho rozhodnutia.

O zákonnosti takéhoto postupu nemal pochybnosti ani Najvyšší súd Slovenskej republiky, a preto jeho rozsudok ako vecne správny podľa § 219 OSP potvrdil.

Podľa § 4 ods. 1 Katastrálneho zákona, práva k nehnuteľnostiam sa do katastra zapisujú vkladom práv k nehnuteľnostiam do katastra, záznamom práv k nehnuteľnostiam do katastra a poznámkou o právach k nehnuteľnostiam v katastri.

Podľa § 22 ods. 1 Katastrálneho zákona, v katastrálnom konaní sa zapisujú práva k nehnuteľnostiam, rozhoduje sa o zmenách hraníc katastrálnych území, o prešetrovaní zmien údajov katastra, o oprave chýb v katastrálnom operáte a o obnove katastrálneho operátu.

Podľa § 28 ods. 1, 2 a 3 Katastrálneho zákona, práva k nehnuteľnostiam zo zmlúv uvedené v § 1 ods. 1 sa zapisujú do katastra vkladom, ak tento zákon neustanovuje inak. Práva k nehnuteľnostiam uvedené v § 1 ods. 1 vznikajú, menia sa alebo zanikajú vkladom do katastra, ak tento zákon neustanovuje inak. Právne účinky vkladu vznikajú na základe právoplatného rozhodnutia správy katastra o jeho povolení.

Podľa § 30 ods. 2 Katastrálneho zákona, konanie o povolení vkladu sa začína na návrh účastníka konania.

Podľa § 30 ods. 4 Katastrálneho zákona, návrh na vklad sa podáva písomne a obsahuje

- a) meno, priezvisko a miesto trvalého pobytu, ak ide o účastníka konania fyzickú osobu; obchodné meno, názov a sídlo, ak ide o účastníka konania právnickú osobu,
- b) označenie správy katastra, ktorej je návrh adresovaný,
- c) označenie právneho úkonu, na ktorého základe má vzniknúť, zmeniť sa alebo zaniknúť právo k nehnuteľnostiam; ak sú predmetom návrhu na vklad právne vzťahy z viacerých právnych úkonov, označia sa všetky právne úkony.

Podľa § 30 ods. 5 Katastrálneho zákona, prílohou k návrhu na vklad je zmluva, na ktorej základe má byť zapísané právo k nehnuteľnostiam do katastra, v dvoch vyhotoveniach. Ďalšími prílohami sú:

- a) verejná listina alebo iná listina, ktorá potvrdzuje právo k nehnuteľnosti, ak toto právo k nehnuteľnosti nie je vpísané na liste vlastníctva,
- b) identifikácia parciel, ak vlastnícke právo k nehnuteľnosti nie je vpísané na liste vlastníctva,
- c) geometrický plán, ak sa pozemok rozdeľuje alebo zlučuje alebo pri zriadení vecného bremena k pozemku,
- d) dohoda o splnomocnení, ak je účastník konania zastúpený splnomocnencom; podpis splnomocniteľa musí byť osvedčený, ak sa osvedčenie podpisu vyžaduje podľa § 42 ods. 3,
- e) oznámenie podľa odseku 3 v papierovej podobe.

Podľa § 31 ods. 3 Katastrálneho zákona, ak sú podmienky na vklad splnené, správa katastra vklad povolí; inak návrh zamietne.

Podľa § 31 ods. 4 Katastrálneho zákona, rozhodnutie, ktorým sa vklad povoľuje, obsahuje

- a) označenie správy katastra, ktorá o vklade rozhodla,
- b) číslo vkladu,
- c) označenie účastníkov konania,
- d) označenie právneho úkonu a nehnuteľností, ktorých sa právny úkon týka,
- e) deň, keď správa katastra o vklade rozhodla,
- f) deň, keď nastali právne účinky vkladu,
- g) meno, priezvisko a podpis osoby, ktorá vklad povolila, h) odtlačok okrúhlej pečiatky správy katastra.

Podľa § 22 ods. 5 Katastrálneho zákona sa v katastrálnom konaní sa postupuje podľa všeobecných predpisov o správnom konaní, ak tento zákon alebo iný zákon neustanovuje inak.

Podľa § 46 Správneho poriadku, rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Podľa § 47 ods. 2 a 3 Správneho poriadku, rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu. V odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

Podľa § 31 ods. 1 Katastrálneho zákona, správa katastra preskúma zmluvu z hľadiska či obsahuje podstatné náležitosti zmluvy, či je úkon urobený v predpísanej forme, či je prevodca oprávnený nakladať s nehnuteľnosťou, či sú prejavy vôle dostatočne určité a zrozumiteľné, či zmluvná voľnosť alebo právo nakladať s nehnuteľnosťou nie sú obmedzené, či zmluva neodporuje zákonu, či zákon neobchádza a či sa neprieči dobrým mravom. Pri rozhodovaní o vklade prihliada správa katastra aj na skutkové a právne skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na povolenie vkladu.

Spôsobilosť zmlúv, verejných listín a iných listín na zápis do katastra je upravená v § 42 Katastrálneho zákona, ktorý v odseku 3 upravuje, že podpis prevodcu na zmluve, podpis povinného z predkupného práva, podpis povinného v prípade vzniku vecného bremena alebo podpis oprávneného v prípade zániku vecného bremena na zmluve, podpisy spoluvlastníkov na zmluve o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva alebo pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov musia byť osvedčené podľa osobitných predpisov, ak sú tieto osoby zastúpeného ich podpis na splnomocnení musí byť tiež osvedčený. To neplatí, ak je účastníkom zmluvy štátny orgán, Fond národného majetku Slovenskej republiky, Slovenský pozemkový fond, obec alebo vyšší územný celok, alebo ak ide o zmluvu o prevode nehnuteľností vyhotovenú vo forme notárskej zápisnice, alebo autorizovanú advokátom.

Súd prvého stupňa zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného podľa § 250j ods. 2 písm. d/ OSP pre nedostatok dôvodov, keď z napadnutého rozhodnutia nevyplývalo na základe akých skutočností a akú správnu úvahu použila správa katastra pri vyvedení záveru že podkladom pre rozhodnutie správneho orgánu je "Dohoda o vydaní veci" (hoci predložená bola „Dohoda o navrátení vlastníctva“) a že jej nepodpísanie zo strany žalobcu nie je prekážkou povolenia vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností.

Krajský súd dôvodne poukázal na ust. 244 ods. 1, § 247 ods. 1, 2, 3 čím zdôraznil úlohu súdu v takomto druhu konania, ktorou je *preskúmať*, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonom, či vychádza zo zisteného skutkového stavu

a či tento zistený skutkový stav je dostatočný pre posúdenie veci, či *je rozhodnutie preskúmateľné z hľadiska odôvodnenia* skutkového a právneho stavu, prípadne či bol dodržaný zákonný postup pre vydanie rozhodnutia.

Predmetom preskúmania v danom prípade bolo žalobou napadnuté rozhodnutia Správy katastra Sabinov, ktoré samotné obsahovalo poučenie o možnosti jeho preskúmania súdom v zmysle § 247 OSP.

Z uvedenej premisy možno vyvodit', že rozhodnutie musí natoľko konkretizovať postup správneho orgánu, ktorý ho vydal a záver ku ktorému dospel, aby bolo preskúmania schopné.

V predmetnej veci kataster bez ďalšieho akceptoval ako vkladu schopnú dohodu, ktorá nie je v pravom slova zmysle dohodou v zmysle cit. ustanovenia § 37 Občianskeho zákonníka, túto svoju vlastnosť má obsiahnutú v samotnom svojom obsahu, pričom zo samotného rozhodnutia katastra nie je zrejmé, /ako správne pripomenul krajský súd/, z čoho takýto jeho postup vychádza, o aké ustanovenie opiera svoj postup, keďže je zrejmé, že nešlo o typickú dohodu charakterizovanú zhodnou vôľou oboch strán, ani o formálne totožnú dohodu, v ktorej absentujúca vôľa k súhlasu zo strany jedného z účastníkov by bola nahradená ex post výrokom súdu.

Za daných okolností preto podľa názoru odvolacieho súdu neobstojí len samotné konštatovanie uvedené v poučení rozhodnutia, že ide o rozhodnutie, ktorým sa vklad povoľuje a preto nie sú opravné prostriedky povolené, čo nepochybne zodpovedá nesporevej situácii účastníkov dohody, čo však nie je tento prípad a preto pokiaľ zákon pripúšťa súdny prieskum musí rozhodnutie obsahovať základné penzum informácií zdôvodňujúcich postup správneho orgánu o úvahy vôbec umožňujúci takýto prieskum.

V odvolaní proti rozsudku krajského súdu na viacerých miestach obsiahnuté konštatovania žalovaného spojené s hodnotiacimi úsudkami podopreté odkazmi na (v danom prípade) relevantné rozhodnutia súdov a teda vysvetľujúce jeho postup pri rozhodovaní o návrhu na vklad v predmetnej veci, mali byť aj podľa názoru odvolacieho súdu obsahom odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, keďže je zrejmé, že v danom prípade predmetom vkladového konania nebola typická dohoda charakterizovaná súhlasným prejavom vôle oboch zúčastnených strán, pričom jej formuláciu a obsah koncipovala iba jedna zo zúčastnených strán, preto ak má byť takéto *rozhodnutie* preskúmateľné súdom (čo v zmysle pripojeného poučenia /aj v zmysle OSP/ je) musí tomu zodpovedať aj /preskúmateľný/ obsah takého *rozhodnutia*, pričom treba zdôrazniť, že dodatočné vyjadrenia nahrádzajúce takýto obsah nemôžu nedostatok /vôbec alebo nedostatočne/ odôvodneného rozhodnutia odstrániť.

Zmienka žalovaného o presných náležitostiach rozhodnutia o povolení vkladu v zmysle kogentného ustanovenia - § 31 ods. 4 katastrálneho zákona, čo podľa názoru žalovaného vylučuje použitie všeobecnej právnej úpravy obsiahnutej v Správnom poriadku v danom prípade (ale zrejme ani v iných obdobných prípadoch rozhodovania o dohodách s náhradným súhlasom) neobstojí, keďže označený právny úkon – Dohoda o vydaní veci (odhliadnuc od skutočnosti, že zúčastnená osoby predložila listinu nazvanú Dohoda o navrátení vlastníctva) nie je dohodou v pravom slova zmysle, ale aby sa za takú považovala museli nastať iné právne skutočnosti, na ktoré sa prihliada z úradnej povinnosti, čo nepochybne vyvoláva potrebu takýto nesúlad právneho stavu a do konania predložených listín (na čo dôvodne poukázal súd prvého stupňa v súvislosti s odkazom na § 31 ods. 4, § 42 ods. 3 katastrálneho zákona a § 37 OZ) posúdiť v rámci povinností správneho orgánu vyplývajúcich z ustanovenia § 31 ods. 1 katastrálneho zákona a odstrániť ho v súlade s cieľom a účelom katastrálneho konania. Nutnosť objasnenia hodnotiaceho úsudku a úvah, ktoré viedli správny orgán k takému záveru, sa zrejme neobíde bez primeraného zdôvodnenia samotného rozhodnutia (§ 47 ods. 2 Správneho poriadku).

Súd prvého stupňa správne poukázal na to, že v prípade konania o povolení vkladu špeciálna úprava aplikáciu všeobecného predpisu o správnom konaní (Správny poriadok) nevylúčila (tak ako je to napríklad pri konaní o vykonanie záznamu podľa § 34 ods. 3 Katastrálneho zákona). Preto aj rozhodnutie o povolení vkladu musí okrem náležitostí

uvedených v § 31 ods. 4 Katastrálneho zákona spĺňať základné náležitosti uvedené v § 46 a § 47 Správneho poriadku, a to je výrok rozhodnutia vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, odôvodnenie a poučenie o odvolaní.

V tejto súvislosti nemožno prihliadnuť na argumentáciu žalovaného pripomínajúcu, že odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu (§ 47 ods. 2 druhá veta Správneho poriadku), keďže je zrejmé, že takýto predpoklad vzhľadom na charakter samotnej „dohody“ ako aj iniciovanie následného súdneho konania jedným z jej účastníkov, splnený nie je.

Odvolací súd pripomína, že podľa čl. 6 Európskeho kódexu dobrej verejnej správy (príloha odporúčania Výboru ministrov Rady Európy 7/2007) *„Orgány verejnej správy konajú v súlade s princípom právnej istoty.“* a v zmysle článku 17 bodu 2 Európskeho kódexu dobrej verejnej správy *„Pri každom prijatom individuálnom rozhodnutí je potrebné uviesť príslušné dôvody, vysvetliť právne i faktické dôvody jeho prijatia, minimálne v tých prípadoch, keď takéto rozhodnutia ovplyvňujú práva jednotlivca“*.

Z uvedených dôvodov dospel odvolací súd k záveru, že v konaní pred správnym orgánom došlo k takej vade, prejavujúcej sa v nedostatku odôvodnenia postupu správneho orgánu, ktorá mala nepochybne vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia, čo súd prvého stupňa dôvodne vytýkal, preto odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

Najvyšší súd uznáva a nespochybňuje legitímnu snahu zúčastnenej osoby domôcť sa cestou špeciálne prijatej zákonnej úpravy navrátenia vlastníctva k nehnuteľným veciam cirkvám a náboženským spoločnostiam (zákon č. 161/2005 Z. z.) svojich zákonných nárokov, pripomína však, že aj v tejto súvislosti je potrebné prihliadať na to, aby sa tak dialo spôsobom súladným s inými zákonnými požiadavkami na takýto postup.

Úspešnému žalobcovi súd trovy odvolacieho konania nepriznal, nakoľko si ich náhradu v odvolacom konaní neuplatnil.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 9. novembra 2015

JUDr. Igor Belko, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Ľubica Kavivanovová